

og et Mindretal stillede Forslag. Mindretallets Stilling er, som meget rigtigt igaar bemærket af den høitagtede Minister, let at forstaa. Mindretallet siger: Vi ville slet Intet give iaar; Brug, hvad I have, og bliv ved dermed! Naar vi da spørge: Naar vi have brugt det, hvad da, vil der naturligvis fra den ene Side blive svaret: Vi maa da se aldeles at blive af med Udgifterne dertil; hvad kan det nytte at gjøre disse Udgifter; vort Land er saa lille, vi kunne dog ikke forsvare os. Fra den anden Side vil der blive svaret: Naar vi have opbrugt, hvad vi have, maa vi paa een Gang kjøbe en stor Mæsse; derpaa maa man være fattet. Derimod kan jeg virkelig ikke forstaa, hvorledes man kan komme til at ville formindste Beholdningerne, medens man har den Hensigt ikke at ville formindste dem, men at holde dem. De, som foreslaa ikke at give de 38,000 Rd., eller hvormeget det nu er, have aabenbart den Hensigt, at de ville holde Beholdningerne paa samme Standpunkt, som de nu ere, medens de aabenbart ikke naa det ved den Fremgangsmaade, de ville bruge, og den forekommer mig derfor ganske ufattelig. Man kan virkelig ikke, saaledes som den ærede Ordfører for dette Flertal (Koch) gjorde, sammenstille det, hvorom her er Tale, med andre Sætter, der findes, som f. Ex. Brød, Sygepleie osv. Theoretisk kan det synes, som om der er noget Rigtigt i denne Sammenligning, men praktisk ere disse Ting saa himmelvidt forskellige som vel muligt. Den ærede Ordfører for Flertallet maa dog nemlig indrømme, at enten man skriver Brødet for $2\frac{3}{4}$ eller for 4 Sk. Pundet, bliver der i Aarets Løb kjøbt og forteret, hvad der skal bruges; det kommer frem, enten jeg skriver det paa den ene eller paa den anden Maade; men skriver jeg en højere eller en mindre Slibtsats i Loven, fremkommer der ikke de samme Uniformer og Redskaber; det er den overordenlig store Forskjel. I det ene Tilfælde kommer Alt frem, enten man bruger den ene eller den anden Fremgangsmaade, men i det andet Tilfælde kommer det ikke frem, naar man bruger den ene Fremgangsmaade. Den ærede Ordfører for Flertallet begif efter min Formening ogsaa en anden Feil, idet han nemlig betragtede de to Ting, Decentralisation

af Styrelsen af Munderingsvæsenet og Anskaffelsernes Størrelse som to Ting, der vare saaledes afhængige af hinanden, at vi, hvis vi forøgede Anskaffelsernes Størrelse, ikke fik nogen Decentralisation, men det er ingenlunde Tilfældet. Vi skulle bruge ligemange Munderingsstykker, hvadenten der her i Munderingskamrene ligger Mere eller Mindre, eller der i de forskjellige Depoter findes flere eller færre Stykker deraf. Dersom vi bruge den Fremgangsmaade, som her er foreslaaet af Flertallet, er Intet sikkrere, end at vi slippe for at betale de 38,000 Rd. næste Aar, men der er heller Intet sikkrere, end at vi i Tidens Løb komme til at betale dem tilbage, og Intet er rimeligere, end at vi komme til at betale dem tilbage med dyre Renter, thi skal man have Meget paa een Gang, bliver det dyrere, naar man møder paa Markedet for at kjøbe det. Desuden maa det bemærkes, hvad der er en dyreføjt Erfaring, at vi ogsaa kunne komme i det Tilfælde slet ikke at kunne faa Noget eller ogsaa, at vi faa noget ligesaa slet Klæde som det, der omtales i selve Bestemningen, og som vi fik i 1864; det kan blive Følgen af den Fremgangsmaade, der er foreslaaet af Flertallet. Der kan aldrig fremkomme nogen virkelig Besparelse derved, men derimod kan der fremkomme en virkelig Dyrhed, ja, vi kunne maasse endog komme i det uheldige Tilfælde, at man ikke er istand til at faa noget Klæde i det Dieblit, man skal bruge det. — Jeg skal nu berøre de Forslag, der ere stillede under Nr. 33 og 34. Jeg kan forstaa den ene af de ærede Forslagsstillere, som har stillet Forslaget under Nr. 34, nemlig Folkethingsmanden for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), thi han har ikke været med at stille Forslaget under Nr. 33; men derimod kan jeg ikke forstaa den ærede Folkethingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch), idet han har været med at stille Forslaget under Nr. 33. Jeg vil henstille til den høitærede Rigsdagsmand, om det ikke let kan gaa saaledes, at han ved sin Indflydelse hjælper til, at vi faa Forslaget under Nr. 33 vedtaget, medens han derimod ikke kan sætte Forslaget under Nr. 34 igjennem, saaledes at vi ikke faa nogen af Delene.